11/12 A part.

2. Obertura anterior de la boca, formant part de la fisonomia. Tenir la boca petita, grossa. Tenir la boca bonica, ben feta. Una boca petita com un pinyó. Una boca com un calaix, de calaix. | Boca per avall, ajaguda de cara a terra. Boca per amunt, ajaguda de cara al cel.

|| Obertura semblant o comparable a la boca, obertura que serveix d'accés. La boca d'un pot, d'una ampolla. Una portadora, una gerra, una galleda pesa des boca avall. La boca d'un forn, d'una menera o fumera. La boca d'una cova, d'una gruta, d'una mina. La boca d'un cup, d'una nitja. La boca d'un volcà, el cràter. La boca del port, l'entrada. La boca o boques d'un riu, l'embocadura. La boca d'una cosinera. La boca del formiguer, per on s'hi cala foc. La boca d'una alcova, de l'escenari, el marc. La boca d'un canó. Boca d'artilleria, canó. Boca de foc, pirell, canó, etc.

La boca d'una almadrava, l'entrada

| Boca del cor, la depressió més avall d'on acaba la pota del pit o estèrnum || En un cavall, etc., la major o menor capacitat d'ésser guiat amb la brida. Un cavall bla o mall de boca. Un cavall dur de boca